

ἀλλὰ προτίμησε νὰ μένη ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Γλάδστωνος, ὅς τὰ μάλιστα τιμᾷ αὐτόν. Ὁ κράτιστος τῶν γλωσσολόγων τῆς ἐποχῆς ἀνέπτυξε τὴν συγκριτικὴν μυθολογίαν, ἥς πατὴρ ἐγένετο ὁ γερμανὸς Kuhn, ἰδίᾳ διὰ τῶν σοφῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ *Mythologie comparée*, *Histoire des religions*, *Science de la religion*, *Origine des religions* καὶ τοῦ *Science du langage*, σοφωτάτου γλωσσολογικοῦ συγγραμματος, ἐξ οὗ πλεῖστοι ἤρυσαντο καὶ δι' οὗ ἐστὶν ὅτε καὶ σοφοὶ παρέστησαν. Τὸ σύστημα τῆς συγκριτικῆς μυθολογίας τοῦ Müller ἀνατρέψαν πάσας τὰς πρὸ αὐτοῦ πρὸς ἐξήγησιν τῶν μύθων σχολάς, ἐκλήθη οὕτως ὡς συγκρίνων πρὸς ἀλλήλους τοὺς μύθους τῶν λαῶν. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ συστήματος τούτου, ὅπερ δὲν ἡδυνήθη νὰ καταπνίξη τὸ σύστημα τοῦ Ἀγγλοῦ Andrew Lang, τῆς νέας ἱστορικῆς ἢ ἀνθρωπολογικῆς σχολῆς, ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῶν σημειώσεων τούτων, ἐρεῖδεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς δε, τὴν ὁ Müller ἔθηκε, τῆς ἀνακαλύψεως τῆς συγγενείας τῶν Ἰνδοευρωπαϊκῶν γλωσσῶν ἢ, ὡς ἀποκαλεῖ αὐτὸς οὗτος, τῶν ἀρίων γλωσσῶν. Ἡ σύγκρισις τῶν λέξεων, αἰτίνας ὑπὸ διαφόρους τύπους εἰσὶ κοινὰί πάσαις ταῖς Ἰνδοευρωπαϊκαῖς γλώσσαις ρίπτουσι πολὺ φῶς ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς σημασίας αὐτῶν. Οὕτω περὶ τῶν θεῶν τῆς ἀρχαιοτάτης προκειμένου, ἀνατρέχει εἰς τὰς Βέδας, διότι, ὅπως ἐννοήσωμεν, καθὰ λέγει, τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν νοῦν τῶν θεῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀνακαλύψομεν τὴν πρώτην ἐννοαν τῶν αὐτοῖς ἀναφερομένων μύθων δέον νὰ λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς παραλλήλους μαρτυρίας περὶ αὐτῶν, ὅσας παρέχουσιν ἡ λατινικὴ, γερμανικὴ, σκανδιναβικὴ καὶ ζενδικὴ φιλολογία. Ἀθηνᾶ εἶνε ὄνομα θεᾶς ὅπερ ἐν τῇ ἑλληνικῇ οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν, ἀλλ' ὅπερ ἐστὶ τὸ αὐτὸ τῷ Ahanā, σημαίνοντι τὴν αὐγὴν ἐν τῇ σκανδιναβικῇ. Κατὰ τὴν γνώμην ταύτην ἐξηγοῦνται οἱ περὶ Ἀθηνᾶς μῦθοι, συμβιβάζόμενοι πρὸς φυσικὰ φαινόμενα τῆς αὐγῆς.

Ὁ Müller ἀποδίδωσιν εἰς τὴν μυθοποιήτικὴν ἡλικίαν τῆς γλώσσης τὸν σχηματισμὸν τῶν μύθων. Ἐν ταῖς Βέδασι εὐρίσκει λέξεις ὁμοήχους πρὸς τὰ ὀνόματα διαφόρων θεῶν ἢ ἡρώων τῶν Ἑλλήνων, αἰτίνας σημαίνουσι φυσικὰ φαινόμενα, οἷον οὐρανόν, αὐγὴν κτλ. Θεωρεῖ δὲ ὅτι αὐταὶ αἰτῶναι αἱ λέξεις κακῶς, νοηθεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐσχημάτισαν τοὺς μύθους αὐτῶν δηλ. κατὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν ὑπέστησαν γλωσσικὴν πάθησιν (*maladie du langage*) ὡς λέγει. Ἐπειδὴ λοιπὸν αἱ λέξεις ἐλήφθησαν καὶ κατέστησαν ὀνόματα θεῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι προσωποποιηθέντων διὰ τῆς *maladie du langage* ἢ πρώτῃ ἀρχῇ τῶν ἑλληνικῶν μύθων ἀναζητητέα ἐν ταῖς Βέδασι. Ἐκ τῆς ἀναζητήσεως δὲ ταύτης φανίσσεται ὅτι οὗτοι ἦσαν φυσικὰ δυνάμεις.

Τοιοῦτο τὸ μυθολογικὸν σύστημα τοῦ περιφανοῦς γλωσσολόγου. Ἐννοεῖται ὅτι συγγραμματα ἔχει πλεῖστα, ὧν οὐκ ὀλίγα εἰσὶ μεταπεφρασμένα εἰς τὴν γαλλικὴν. Ὅποσον δὲ τιμᾷται ὡς ἀσιανολόγος ἀποδείκνυσιν καὶ τόδε, ὅτι τοῦ πρό τιος γενομένου ἐν Λονδίῳ συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν, ὃ τὰ πρακτικὰ, ὡς καὶ ὁ ἐν αὐτῷ λόγος τοῦ κ. Γλάδστωνος, ἐδημοσιεύθησαν ἐν προτέροις τεύχεσι τῆς *Επιθεωρήσεως*, προσήδρευεν ὁ Müller, τὸ δὲ διαγώνισμα, ὅπερ ἔδωκεν ὁ φιλόμοσος βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ὑπὲρ τὴν ἐποποιεῖαν τοῦ Müller ἔθηκεν οὗτος, πρόδρον τῶν ἐλλανδικῶν αὐτὴν τάξας.

Τοιοῦτος ἐν ὀλίγοις ὁ ἀπὸ τῆς μαθητείας αὐτοῦ οικειῶς ἔχων πρὸς τὰ μέγιστα πρότυπα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης. Ἡ με-

λέτη τῶν ἀριστουργημάτων αὐτῶν συνεβάλετο ἐπίσης εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός. Ἦσαν μεγάλα καὶ μεγάλους ἐδημιούργησαν.

Ο. Α.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Καίτοι οἱ ποιητικοὶ διαγωνισμοὶ Ἀσπασίου καὶ Φιλὰ δέλφειος φαίνονται καθυδρόντες, καίτοι ἐκ τῶν ἐκαστοτε τοιούτων γενομένων οὐδὲν τι μέγα προήλθε, παρέχεται οὐχ ἥττον ὁ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαῖος σύλλογος προτείνων φιλολογικὴν καὶ ποιητικὴν διαγωνισμόν. Ἐπὶ τούτῳ ἐξελέχτο ἐπιτροπὴν διὰ μὲν τὴν φιλολογικὴν πενταμελὴ ἐκ καθηγητῶν, διὰ δὲ τὴν ποιητικὴν, ὅσπερ ἐνέχει καὶ τὸ δῶμα καὶ τὴν μουσικὴν, ὅκταμελὴ ἐκ λογίων καὶ μουσικῶν. Τὰ κατὰ τὴν ἀγῶνα γνωσθήσονται δι' ἀρμόδιων προκηρύξεων. Καλὴν ἐπιτυχίαν!

— Διατρίβει ἐνταῦθα ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὁ γνωστότατος καὶ χαρίεστατος ἐκδότης τοῦ *Ρωμηοῦ* κ. Σουρῆς μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐλθὼν ὅπως ἀναπνεύσῃ τὴν ἀποπνεύσαν ποιήσιν αἶσαν τοῦ Βοσπόρου.

— Ἑλήφθη τὸ τεῦχος τοῦ ἱκανοαρίου καὶ μαρτίου τοῦ περιοδικοῦ συγγραμματος τοῦ ἐν Παρίσιος πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν ἐν Γαλλίᾳ συλλόγου, πλεῖστα ἐνέχον τὰ ἐνδιαφέροντα ἐν οἷς καὶ βιβλιογραφίαν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν Παρίσιος κ. Ψυχρῆ Μελετῶν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας.

— Ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 11 φεβρουαρίου ἢ Κυανῇ *Επιθεωρήσει* (*Revue Bleue*) ἐδημοσίευσεν πρόσκλησιν τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτῇ δελτίον ἐνέχον ὅς ἐκαστος νομίζει ἀπαραίτητους παντὶ συγγραφεῖς. Αἱ σταλεῖσαι ἀπαντήσεις ἦσαν πλεῖσταί, ἐλήφθησαν 800 δελτία, ἐξ ὧν τὰ 764 ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν. Ἰδοὺ δὲ τὰ κατὰ πλειονοψηφίαν ὑποδείχοντα ὀνόματα ποιητῶν καὶ πεζογράφων: Victor Hugo, Molière, Shakespeare, Racine, La Fontaine, Musset, Corneille, Goethe, Voltaire, Pascal, Lamartine, Ὀμηρος, Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη, Montaigne, Cervantes, Michelet, Balzac, Daudet, Renan, La Bruyère, Flaubert, Bossuet, Rabelais, Daudet, Virgile.

— Ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδομένης *Ἐφημερίδος* ὁ κ. Ἰάκωβος Πολυλῆς ἐδημοσίευσεν ἐπικρίσιν τῶν *Εἰδώλων* τοῦ κ. Ροῖδου, ἀποκρούων τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ φρονῶν ὅτι τὸ δημοτικὸν ἰδίωμα εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπικρατήσῃ ποτὲ καθαρὸν ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ. Ψέγει τὸν κ. Ροῖδον ἐπὶ τῷ συμβιβαστικῷ αὐτοῦ συμπεράσματι.

— Τὸ 29 συνέδριον τῆς «Γενικῆς Γερμανικῆς Ἑταιρείας τῆς μουσικῆς» συνήλθεν ἐν Μονάχῳ πρὸ τινων ἡμερῶν, διαρκέσαν ἡμέρας πέντε. Τὸ πρόγραμμα τοῦ συνεδρίου ἦν λίαν πλούσιον καὶ τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρον· οὐκ ὀλίγα μελοδράματα καὶ μουσικὰ τεμάχια ἐξετελέσθησαν.

— Περὶ τοῦ ἐν Δυφοῖς κατ' αὐτὰς ἀνακαλυφθέντος ἀγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος ἐλήφθησαν ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας αἱ ἐπόμεναι πληροφορίαι: Τὸ ἄγαλμα εἶνε ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, σωζόμενον

καλῶς πλὴν τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν, οἵτινες εἶνε κεκομμένοι ἀπὸ τῶν σφυρῶν, καὶ τῆς ρινός, ἥτις εἶχεν ἀποκοπῇ. Κατὰ τὰ ἄλλα σώζεται ἐν καλῇ καταστάσει. Ἐσθηρίζετο δὲ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς καὶ εὐρέθῃ ἐντετειγμένον ὡς κοινὸς λίθος μετ' ἀσθέστου ὄρθιον κατὰ μέτωπον καὶ δεξιᾷ οἰκοδομήματος, ὅπερ θεωρεῖται ὡς θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων. Φαίνεται δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦτο ὡς ἀντίτυπον ἐτέρου τινὸς ἀγάλματος, ξοάνου, οὐδὲλως ὁμοιάζον πρὸς τὰ γνωστὰ ἀγάλματα τοῦ Ἀπόλλωνος. Τὸ πρόσωπον εἶναι τριγωνικὸν καὶ ἐπίπεδον, κατατετμημένον τῶν μελῶν οὕτω πως, ὥστε τὰ ἄκρα αὐτῶν ἀπολήγουσιν εἰς ὅζυ, ὅσον τὰ χεῖλη, ἡ ρίς, ἡ σιαγών, τὸ στῆθος κτλ., ὑπενθυμίζοντα τὰ αἰγυπτιακὰ ξοάνα. Εἶνε ἐργασίας λίαν ἐπιμελημένης.

— Εὐτυχῆς ἄνθρωπος εἶνε ὁ Dr Seward Webb τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὅπουδῆποτε καὶ ἂν μεταβῇ φέρει μετ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ μέγαρον ἢ ἀκριβέστερα τὸ πανταχοῦ μεταφερόμενον μέγαρον αὐτοῦ. Τὸ πρῶγμα μὴ νομίσητε ὅτι εἶνε μῦθος, διότι καθὰ βεβαιούται τὸν μέγαρον αὐτὸ ἀποτελεῖται ἐκ πλῆθους συρμῶν σιδηροδρομικοῦ, τῶν κομφοτάτων ἐξ ὧν ποτε εἶδε τις, δι' ὃ προτίθεται νὰ ποιῇ τὴν περιόδειαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ θαυμάσιος ὁτός συρμὸς σύγκειται ἐξ ἀμάξης διασκευασμένης εἰς αἴθουσαν (salon), ἐτέρας εἰς γραφεῖον, ἐστιατόριον, κοιτῶνα, μαγειρεῖον, διαμερίσματα διὰ τὰς ἀποσκευάς, αἴθουσαν τῶν παιγνίων καὶ συναυλίας κτλ. κτλ. Οἱ ὑπῆρται τοῦ εὐτυχοῦς τούτου ἄνδρος εἰς δεκαπέντε συμποσούμενοι, εἰσὶν ὠπλισμένοι διὰ πυροβόλων Winchester πρὸς ἀμυναν κατὰ πάσης προσβολῆς ἐν χώραις ἐπικινδύνους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 29 Μαΐου.

Τὸν οἰκονομικὸν κόσμον, μάλιστα δὲ τὸν Ἑλληνικόν, ἀπασχόλησε καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸ κρίσιμον τῆς οἰκονομικῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως καὶ αἱ πρὸς συνομολόγησιν τῆς νέας συμβάσεως προσπάθειαι τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἡ σύμβασις αὕτη, ἥς τὴν σημασίαν οὐδεὶς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ, φαίνεται προσφικτούσα κατὰ δυσχερείων, διὸ καὶ ἀναβάλλεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ ὀριστικὴ αὐτῆς συνομολόγησις, ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἐξακολουθοῦσιν ἄνω καὶ κάτω κυμαινόμενα, ἀναλόγως τῶν ἐξ Ἀθηνῶν μεταδιδαζόμενων εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν. Ὁ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ κατ' αὐτῆς πόλεμος τῶν κυβερνητικῶν καὶ τῶν ἀντικλιτευομένων ἐφημερίδων ἐκτραχύνεται ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ, παρατείνεται δὲ ἡ ἀγωνία οὐ μόνον τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν προσεγγιζόντων εἰς τὴν λήξιν τῶν τοκομεριδίων, ἀλλὰ καὶ συμπάσης τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἣν πιέζει ὁ ἐφιάλτης τοῦ χαρτονομίσματος, διότι ἐνταῦθα κεῖται πρὸ πάντων τὸ ζήτημα. Ἄν οἱ κάτοχοι ἑλληνικῶν χρεωγράφων, ξένοι ἢ ὁμογενεῖς πληρωθῶσι τὰ τοκομερίδια αὐτῶν εἰς νέας ἐντόκους ὁμολογίας ἀντὶ χρυσοῦ, τοῦτο πολὺ πολὺ δὲν ἐνδιαφέρει τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὅποιος δὲν εἶναι κάτοχος χρεωγράφων τὸν ἐνδιαφέρει ὅμως

ἡ ἀνατίμησις ἢ ὑποτίμησις τοῦ χαρτονομίσματος, διότι τοῦτο εἶναι τὸ τρέχον νόμισμα. εἰς ὃ λαμβάνει τὸν μισθὸν τῆς ἐργασίας του, ἢ τὴν ἀξίαν τῶν προϊόντων του, καὶ δι' οὗ ἀγοράζει πάντα τὰ πρὸς τὸν βίον χρήσιμα, καὶ μάλιστα τὸν ἄρτον αὐτοῦ. Ἄν λοιπὸν, ἀντὶ ν' ἀγοράζῃ τὸν ἄρτον τοῦτον πρὸς 40 λεπτὰ ἀναγκασθῇ ἕνεκα τῆς ὑπερτιμῆσεως τοῦ χρυσοῦ νὰ τὸν ἀγοράζῃ πρὸς 70 ἢ 80 θὰ περιέλθῃ ἀναποδράστως εἰς πλήρη ἔνδειαν, εἰς ἐντελῆ γυνότητα. Ἀλλ' ἡρά γε διὰ τοῦ νέου προβαλλομένου δανείου, καὶ διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ τῆς κυκλοφορίας 12 ἢ 15 ἑκατομμυρίων χαρτονομίσματος κατ' ἔτος ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἐπέλθῃ ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν ἰσοτιμία μεταξὺ, χαρτονομίσματος καὶ χρυσοῦ; Περὶ τούτου δὲν σπεύδωμεν ν' ἀποφανθῶμεν. Ἐν τούτοις καίτοι ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς χθὲς τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν ἐδεβαίουν τὴν ὀριστικὴν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως, τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἀνεπαισθητῶς ἐβελτίωθησαν ἐν Εὐρώπῃ σημειούμενα τὸ μὲν Πάριον 36 1/4, τὸ δὲ Μονοπώλιον 51, τὰ δὲ δάνεια τοῦ 1881 καὶ 1884 50 1/4. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ἡ ὅτι δὲν ἐκυρώθη εἰσὶν οἱ σύμβασις, ἡ ὅτι ἡ ὀριστικὴ κύρωσις αὐτῆς οὐπω ἐπέδρασεν ἐπαρκῶς ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων

Ἐνδιαφέρων γεγονὸς κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ἐλάττωσις τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως ἀπὸ 3 1/2 εἰς 3 0/0, ὅπερ δεικνύει βελτίωσιν τῆς χρηματικῆς ἀγορᾶς τοῦ Λονδίνου. Καὶ ὅμως αἱ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων δὲν ἐβελτίωθησαν, οὐδὲ διατήρησαν τὰ χρηματιστήρια τὴν ζωηρότητα, ἣν ἐξεδήλωσαν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐβδομάδος ταύτης. Τούναντίον ἐπῆλθε γενικὴ τις χαλάρωσις καὶ μάλιστα εἰς τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων ἀνευ γνωστῆς αἰτίας. Ἡ χαλάρωσις αὕτη μεταδοθεῖσα ἀπὸ τῆς χθὲς καὶ εἰς τὸ ἡμέτερον χρηματιστήριον ἐπῆνεγκε νέαν ὑποτίμησιν τοῦ Γενικοῦ χρέους μέχρις 24,7 καὶ τῶν μετοχῶν τοῦ Μονοπωλείου μέχρι 16.19.

Περὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, ὧν ἡ τιμὴ ὑπέστη καὶ χθὲς ἐλαφρὰν ὀπισθοδρομήσιν ἐν Παρισίοις, πιστεύεται ὅτι τὸ πρὸ πολλοῦ ὑφιστάμενον ζήτημα περὶ διακανονίσεως τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν ἐγγίζει εἰς τὴν λύσιν του, διότι τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον τῆς Ρώμης ἀπεφάσισε νὰ προσκαλέσῃ τοὺς Ἰταλοὺς κατόχους τουρκικῶν χρεωγράφων εἰς γενικὴν συνέλευσιν, εἰς ἣν ὑποβληθῇσεται τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ γενικοῦ Χρέους παραδεκτὸν γενόμενον σχέδιον, ὅπερ ἔμεινε μέχρι τοῦδε ἀνεφάρμοστον ἕνεκα τῆς ἐπιμόνου ἀντιστάσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ρώμης. ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ συνέλευσις τῶν Ἰταλῶν κατόχων παραδεχθήσεται τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ